ELFDE JAARGANG No. 1248 VERSCHIJNT MAANDAG, WOENSDAG EN VRIJDAG MAANDAG 21 JANUARI 1952

De Arubaanse Courant

Uitgeefster: „De Arubaanse Courant" N.V.
Redacteur: A. Cloo (Tel. thuis: 1481).
Abonnement: ƒ 1.50 p. maand.

NIEUWSBLAD VOOR ARUBA

Bureau Oranjestad: Nassaustraat 97, Tel. 1282
Bureau San Nicolaas: „Esquire", Mainstr., Tel. 5112
Gedrukt bij de „Aruba Drukerij" N.V., Tel. 1277

Truman kondigt aanzienlijke uitbreiding van defensie aan

Uitgaven volgend begrotingsjaar geraamd op 58,4 milliard dollar

WASHINGTON, 21 Jan.: — President Truman heeft zich heden met een begrotingsboodschap tot het Congres gericht. De uitgaven voor de periode Juli 1952 tot Juni 1953 worden begroot op 58,4 milliard dollar, hetgeen 14,5 meer is dan verleden jaar. De belangrijkste posten zijn: strijdkrachten 11 milliard, buitenlandse hulp 10,5, natuurlijke hulpbronnen 3 milliard, sociale voorzieningen 2,7 milliard algemeen bestuur, 1,5 milliard, landbouw 1,5 milliard, onderwijs en huisvesting 1,3 milliard, handel en arbeid één milliard dollar. Het merendeel van de buitenlandse hulp zal aangewend worden voor de ophouw nische bijstand aan economisch onvoldoende ontwikkelde landen uitvan de strijdkrachten: tevens zijn aanzienlijke bedragen voor techgetrokken.

Truman beloofde versnelling van de levering van militaire uitrusting aan de bondgenoten en erkende, dat men ten achter was geraakt op het schema voor de afgelopen achttien maanden, hetgeen gedeeltelijk te wijten was aan de strijd in Korea. Volgens Truman moeten de negen Europese leden van de N.A.V.O. in vergelijking met 1950 hun defensie-uitgaven verdubbelen tot negen milliard. Hij meent, dat West-Europa binnen twaalf maanden een aaneengesloten strijdmacht kan hebben om krachtig weerstand te bieden in geval van oorlog: binnen enige jaren kon de Europese defensie een peil bereiken, dat een invasie onwaarschijnlijk moest worden geacht. Ten aanzien van de strijdkrachten zei Truman, dat er plannen bestaan om de luchtmacht uit te breiden tot 143 wings, het leger tot 21 divisies, de vloot tot 408 grote schepen in actieve dienst, alsmede 16 vliegdekschepen en een marinierskorps van 3 divisies. Hij schatte het tekort voor het komende jaar op 14,4 milliard dollar, tenzij nieuwe belastingen door het Congres worden ingevoerd. Voor het lopende jaar wordt het tekort geraamd op 8.2 milliard dollar. Als zich geen nieuwe internationale spanningen of agressie voordoen, hoopt de president de uitgaven na 1954 te kunnen verminderen; dan zal het merendeel van de voorgenomen militaire uitbreidingen voltooid zijn.

Op een persconferentie zeide Truman voorts, dat hij dit jaar het Congres toestemming zal vragen voor het beginnen van een nieuw programma voor fantastisch nieuwe wapens, dat in vijf jaar vijf à zes milliard dollar zal kosten.

BEZOEK ADMIRAAL DE BOOY

Vice-Admiraal A. de Booy komt morgenochtend om kwart voor 11 op Aruba aan. Hij wordt op Dakota ontvangen door de Gezaghebber en de kapitein der mariniers J. Dourlein. Hij zal na aankomst het kamp Savaneta inspecteren en in de loop van de middag naar Curaçao terugkeren.

BEZOEK OP DE LAGO

Op de 19e dezer arriveerde op Aruba voor een kort bezoek aan de Lago Oil & Transport Co. de heer Stewart Schachne. De heer Schachne maakt deel uit van de afdeling Public Relations van Standard te New York.

Voorts zullen er in de loop van deze week tien vertegenwoordigers van de Esso Marketing Division arriveren. Deze functionarissen, die te New York en Havana zijn gevestigd, zullen op de 23ste en 24ste hier besprekingen voeren en op de 25ste zullen zij hun reis voortzetten.

LEC HOUDT SPREEKUREN

Van de zijde van de Voorzitter van de Lago Employee Council, het vertegenwoordigend lichaam van de Lago werknemers, mochten wij vernemen dat er wederom een belangrijke stap is genomen in arbeiders-vertegenwoordiging bij deze maatschappij. Er werd namelijk overeenstemming bereikt tussen de Directie der maatschappij en de LEC, dat laatstgenoemde speciale uren van de dag kunnen vaststellen om werknemers op het LEC-Hoofdkwartier te ontvangen en hun problemen met hen opnemen. Voorlopig zijn deze spreekuren beperkt tot drie maal per week. De duur van elke zitting is dan twee uur. Wij wensen de LEC van harte geluk met deze verbetering en hopen dat het zeer zal bijdragen tot een goede verstandhouding.

WAT IS BUCUTI TOCH VAN PLAN?

Het bestuur van de club Bucuti koestert grote plannen met betrekking tot de viering van het Carnaval op Zaterdag 23 Februari. Wij zijn hierover uiteraard niet alles aan de weet gekomen, maar wat we hoorden, deed ons de oren klapperen. Bucuti haalt zich wel wat aan! Toen er toevallig - door de Passaat - een tipje van de geheimzinnige sluier werd opgelicht, werd ons op het hart geboden, daarover niets, maar dan ook niets te schrijven. De avond moet voor de leden een volkomen verrassing worden. We hadden dus eigenlijk geen bericht behoeven op te nemen, want er is bepaald geen nieuws te melden. Maar toch willen we enige regels neerschrijven, omdat we weten, dat het iets groots wordt!

FEEST VOOR DE LAGO-COMMISSIELEDEN

Het jaarlijkse feest voor de leden van commissies, verbonden aan de Lago, is thans definitief vastgesteld op Zaterdag 26 Januari a.s. Evenals in voorgaande jaren zal het ook dit jaar op de terreinen van de Golf Club worden gehouden.

TARABANAGROEP ZAL KABOUTERS INSTALLEREN

Zaterdag a.s. zal de Tarabanagroep II elf nieuwe kabouters in haar gelederen opnemen. De installatie-plechtigheden zullen in het Lago Heights Activities Building plaats vinden.

LEC KIEST FUNCTIONARISSEN

Vorige week werden — na enige vertraging — de LEC functionarissen voor het zittingsjaar 1952 gekozen. De heer B. F. Dirksz, die reeds twee zittingsperioden achter de rug heeft, werd als voorzitter herkozen. Als onder-voorzitter werd gekozen de heer B. K. Chand en als secretaris de heer Eddy Crocs. De twee laatstgenoemde leden vervangen respectievelijk de heren H. A. Blaize en H. A. Kelly. Wij wensen de nieuw gekozen functionarissen veel succes toe in hun zware taak.

LAGO PRODUCTIE

Uit welingelichte bronnen vernemen wij dat de Lagoproductie gedurende het eerste gedeelte van de maand Januari ongeveer 459.000 vaten petroleum producten bedroeg. Deze hoeveelheid moest verlaagd worden tot 446.000 vaten per dag tengevolge van een tekort aan scheepsruimte. Tegen het eind van Januari verwacht men echter een gemiddelde van 455.000 vaten per dag te zullen behalen.

Het geschatte gemiddelde voor Februari bedraagt respectievelijk 460.000 en 443.000 vaten per dag. Vooral naar „fuel oil" heerst er een grote vraag.

PROCES OF SCHIKKING?

Statenleden zullen vragen om nieuw onderzoek inzake Electra-zaak

In onze krant van Vrijdag j.l. maakten wij melding van de dagvaardingen, welke op verzoek van mevr. de wed. Van der Biest-Eman zijn uitgegaan nopens de afwikkeling van de Electra-aangelegenheid. Naar aanleiding van dat bericht hebben wij bij verschillende personen op Aruba ons licht opgestoken en uit betrouwbare bron gewerd ons, dat tijdens de eerstvolgende vergadering van de Staten der Nederlandse Antillen - op Donderdag aanstaande - een motie zal worden ingediend door de heer Henny Eman, die zal voorstellen alsnog een grondig onderzoek door de Regering te laten instellen, opdat alsnog een minnelijke schikking kan worden getroffen. Indien deze regeling kan worden bereikt, zullen onze eilanden „voor een catastrofe" bewaard blijven. Want indien mevr. Eman de procedure wint (we schreven reeds, dat vele vooraanstaande juristen in Nederland stellig aannemen, dat dat het geval zal zijn), zullen de Antillen moeten betalen.

Over de rechtsgeldigheid van de onteigeningsverordening zijn heel wat woorden gevallen, niet alleen hier, maar ook in Nederland. Algemeen neemt men aan, dat bedoelde verordening wemelt van de fouten en uit dien hoofde niet rechtsgeldig is. Wij zijn geen juristen en kunnen ons derhalve over deze materie geen mening vormen: wij hebben echter op tal van plaatsen ons licht opgestoken en menen wel te mogen stellen, dat de onteigening onrechtmatig is geschied. Stellen wij thans de vraag: wat zal ons boven het hoofd hangen, indien mevrouw Eman het proces zal winnen? Zou het uiteindelijk toch maar niet beter zijn indien een schikking werd getroffen . . .?

We wachten in spanning; eerst op hetgeen er zich Donderdag in de Statenzaal zal afspelen, daarna op de afloop van de processen in Nederland.

TUKKER'S SPORTKRONIEK

Argentijnse oefenmeesters trainen voetballers op ons eiland

Wij hebben Zondagmiddag op het terrein van Sint Nicolaas Jrs. evenals de vele toeschouwers langs de lijn, genoten van een frisse en aantrekkelijke wedstrijd tussen Sint Nicolaas Jrs. en de Arubaanse kampioen R.C.A. In de gelederen van R.C.A. speelde de kortgeleden gecontracteerde Argentijnse oefenmeester Romulo F. Barrios op de middenhalf plaats. In hoofdzaak beperkte zijn medespelen zich tot aanwijzigingen aan de R.C.A. spelers. Bij Sint Nicolaas Jrs. speelden C. Briezen en Casuelo Martinez mede.

Omstreeks 4.30 uur geeft scheidsrechter Solognier het aanvangssignaal. De Sint Nicolaas Jrs. voorhoede zet al onmiddellijk een aanval in doch Kelly werkt goed weg. Damian Tromp die bij de kampioenen de linkshalfplaats inneemt kan er aanvankelijk niet inkomen en de kleine rechtshalf van Sint Nicolaas is hem meerdere malen te snel af.

Na ongeveer 7 minuten breekt Janny goed door. Een mooie voorzet volgt en de snelle Benny Fingal kopt het leer hoog in het net. 1—0 voor R.C.A. Hierna ontwikkelt zich een gelijkopgaande strijd. Casimiro Briezen die als middenhalf bij de Sint Nicolaas Jrs. fungeert zet deze middag herhaaldelijk de beide vleugels aan het werk. Het korte spel dat wij gewoonlijk van de Sint Nicolaas Jrs. gewoon zijn, hebben zij blijkbaar laten varen. Hierdoor zijn de aanvallen meerdere malen gevaarlijk. Keeper Reyers moet enige malen optreden en dat is hem wel toevertrouwd. Briezen heeft enige malen pech als zijn geweldige harde schoten juist naast gaan terwijl eenmaal Keeper Reyers schitterend redt. Rust gaat in met 1—0 voorsprong voor R.C.A.

Na de rust geeft Sint Nicolaas een hard en enthousiast spel te zien. Het technische spel van R.C.A. is aardig maar het is niet snel genoeg. De oefenmeester tracht dan enige malen er wat vaart in te brengen, doch het wil niet vlotten. Ongeveer 10 minuten na de rust breekt de rechtsbuiten Solognier goed door geeft een rustige voorzet aan Briezen die keihard inschiet. Aponte die in het R.C.A. doel keeper Reyers vervangen heeft beoordeelt de bal verkeerd en het is de snelle Sint Nicolaas Jrs. linksbinnen J. Geerman die onhoudbaar inschiet. 1—1. Dat is niet de bedoeling van R.C.A. Zij zetten er een schepje bij op. Nog geen vier minuten later is het Frans Kelkboom die als rechtsbuiten op het Sint Nicolaas Jrs. doel afstormt en voor dat de Sint Nicolaas achterhoede het gevaar door heeft ligt het leer reeds achter de keeper in het net. 2—1 voor R.C.A. Dan zien wij het gebeuren. Onmiddellijk nadat de bal weer aan het rollen is gebracht wordt deze hard naar de vrijstaande rechtsbuiten Solognier gespeeld. Een ren, schot... 2—2. In zeven minuten werden drie doelpunten gemaakt. De Sint Nicolaas Jrs. krijgen de smaak te pakken. Briezen is geweldig op dreef alsmede de kleine Geerman. Casuelo trekt mede naar voren en R.C.A. wordt even door dit offensief ingesloten. Er hangt een doelpunt in de lucht. Nadat Briezen, Solognier en Geerman naast en over het doel geschoten hadden, krijgt ongeveer 8 minuten voor het einde laatstgenoemde zijn kans. Een van rechts voorgezette bal komt op ongeveer 1 meter van het doel bij de linksbinnen J. Geerman terecht. Aponte loopt uit doch Geerman passeert hem op zeer handige wijze door de bal met zijn rechterbeen voor hem heen te trekken en dan ineens met zijn linkerbeen het leer in het verlaten doel te plaatsen. 3—2 voor de thuisclub. De laatste 5 minuten zet R.C.A. alles op alles om de achterstand in te halen. Het gelukt niet. Martinez is zeer goed op dreef terwijl Briezen zich ook heeft teruggetrokken. Het einde komt met een overwinning van de Sint Nicolaas Jrs. Vermeldt dient nog te worden, dat de kleine Geerman even nadat hij de stand op gelijke voet 1—1 gebracht had, een toegekende strafschop over schoot.

Het was een herboren Sint Nicolaas Jrs. dat gistermiddag onze kampioenen een nederlaag toebracht.

Argentijnse meesters

Zowel Aruba Jrs. als R.C.A. hebben een Argentijnse oefenmeester gecontracteerd. De trainer van Aruba Jrs is genaamd Angel BATA en van R.C.A. Romulo F. BARRIOS.

Mercurius rechtsbuiten in topvorm

Ondanks het feit dat de mannen van de Hollandse Bank de eerste helft van de wedstrijd een enthousiasme aan de dag legden waaruit een overwinning kon voortspruiten, bleek later dat het technisch betere spel van de Mercuriusploeg de doorslag gaf.

Gedurende de eerste helft ontwikkelt zich een snelle felle strijd waarbij beide ploegen elkaar niets toegeven. Het spel der H.B.Uers is zeer snel, doch vanwege haar kortheid niet gevaarlijk. Er wordt door

(Vervolg op pag. 4)

BRIEF UIT KOREA

Stemmen uit de vredestent . .

Krijgsgevangenen zijn nog niet vrij

'S GRAVENHAGE, 10/1 (ANP-luchtpost) — De nevel lag al dagen over het tentenkamp te Pan Moen Djon gesluierd. De rode ballonnen, die het „neutrale gebied" afbakenden, gingen verloren in de mist en slechts een klein eindje kabel, waaraan vlaggetjes wapperden, was zichtbaar. Het was mistroostig in Pan Moen Djon, zo schrijft de oorlogscorrespondent kapitein B. M Koster, aan de Legervoorlichtingsdienst.

De aanvankelijke grote vooruitgang bij de vredesbesprekingen — het accoord over de „contactlijn", die dus midden door de gedemilitariseerde zone was geprojecteerd — liep dood op het geven en nemen, het leven en bieden.

Des morgens en des middags kwamen de haastige leden van de beide delegaties naar dit merkwaardig tentenkamp en in urenlange zittingen werd dan vastgesteld, dat er geen vordering was gemaakt.

Het grote struikelblok - na het uitzetten van de „contactlijn" - bleek het uitwisselen van de krijgsgevangenen. In het begin van de wapenstilstandsbesprekingen, toen wel eens werd gefilosofeerd over de eventuele uitwisseling van krijgsgevangenen, kwam men op het idee van een soort „warenhuis-attractie"... drie soldaten tegen één officier... De goede smaak, die nu en dan nog al eens verloren scheen, werd hervonden in een zititng van 12 December j.l., toen nadrukelijk werd vastgesteld, dat in principe was overeengekomen, dat alle krijgsgevangenen tegen elkaar zouden worden uitgewisseld.

Het scheen allemaal klaar als een klontje. De Roden echter wilden geen lijst verschaffen, waarop de namen van de V.N.-krijgsgevangenen zouden moeten zijn vermeld. Terecht gingen de V.N.-delegaties niet accoord met alleen de mededeling, dat er krijgsgevangenen in de communistische kampen waren. Per slot van rekening was — door middel van het Internationale Rode Kruis — slechts een lijst in het bezit van de V.N. gekomen, waarop de namen van 110 personen stonden vermeld. De Verenigde Naties gevoelden er dus niets voor om het risico te lopen om de door hen gemaakte krijgsgevangenen - liefst 132.474 - uit te wisselen tegen misschien de 110 van de Roden.

Echter, na aanvankelijk vruchteloze onderhandelingen deelden de communisten op 18 December mede, dat zij de lijst met namen van de gevangenen wilden afstaan. Die lijst kwam. Een goed verzorgde. Zij telde 11.559 namen, hierbij inbegrepen die van de Zuidkoreanen, 7.142 in getal. De lijst vermeldde tevens de rang, legernummer, onderdeel en nationaliteit van de gevangenen.

Er ging een zucht van verlichting door de wereld. Vele vaders, broers en zoons, die vermist waren in de strijd in Korea, zouden binnen afzienbare tijd weer naar hun familie kunnen terugkeren misschien...

Doch er was weer een addertje onder het gras. De lijst van de V. N. zag er niet uit, zoals die van de Roden. De namen van de krijgsgevangen Noordkoreanen en Chinezen stonden in de Engelse taal vermeld. Men milde die namen in de Koreaanse en Chinese taal, want het is nu eenmaal zo, dat men een uitgang van een dier namen gemakkelijk op tien manieren kan vertalen.

Luide stemmen

De stemmen in de vredestent te Pan Moen Djon werden luider. De M.P.-ers, die voor deze tent stonden, hielden de adem in en hoorden harde woorden. De correspondenten bleven wat op de landweg staan en luisterden, of zij misschien iets konden opvangen, dat hun verhaal mogelijk enige kleur kon verlenen. Brigade-generaal Nuchols, de officiële zegsman van de V.N., kwam naar buiten om te zeggen, dat er niets te zeggen was...

Doch intussen zaten we enige dagen van Kerstmis af. Enige dagen van het feest van de vrede...

Het had er aan het begin van de periode van 30 dagen, waarin de wapenstilstandsovereenkomst moest worden getekend, wilde de provisorische „contactlijn" tenminste niet de geldigheid verliezen, alle schijn van, dat de wereld op Kerstmis de vrede in Korea kon vieren, doch vier dagen vóór Kerstmis, toen wij dit artikel schreven, zag het er allemaal weinig hoopvol uit. De ervaring heeft wel geleerd, dat elke dag een verrassende wending kan brengen, doch het leek wel, of de grauwe sluier van de nevel, die over het tentenkamp bleef liggen, dagen lang, tevens het geheim tot de vrede verborg.

Met een slakkengang gingen de besprekingen, althans de vorderingen, voort. Zolang er nog vorderingen worden gemaakt in een paar weken, zolang is de hoop niet verloren, want men mag toch wel aannemen, dat het gezond verstand terrein begint te winnen. Indien het gezonde verstand het zou afleggen tegen de wapenen, dan blijft hier in Korea het alternatief bestaan van een oorlog, die de Koreaanse grenzen zal passeren.

NIEUWS IN HET KORT

— Een bacil, die tevoren nimmer in Groot Brittannië en slechts tweemaal in andere delen der wereld (Noord-Amerika en Uruguay- was aangetroffen, heeft in een Brits graafschap kort geleden een voedselvergiftiging doen ontstaan. De bacil, de „Salmonella Minnesota", vóor het eerst in 1938 in de Amerikaanse staat Minnesota aangetroffen, is afkomstig uit Turkije; hij heeft daar en in Uruguay een epidemie veroorzaakt.

— Léon Meurant en Michel Courtin, ter dood veroordeeld „wegens moord", zijn vóór het einde van het oude jaar erin geslaagd uit de gemoderniseerde gevangenis van Amiens te ontsnappen. Zij bevonden zich in de dodencel. Zij poogden in bewakerskleren naar België te ontkomen, doch werden door de politie weer ingerekend. Door allerlei procedure-regels is hiermede hun vonnis waarschijnlijk een jaar uitgesteld.

— Te Angri bij Napels zijn zes personen om het leven gekomen, toen door het ontploffen van een clandestiene opslagplaats van vuurwerk een huis instortte.

— Van 3 tot 5 Maart zal in West-Berlijn een internationale televisie-conferentie worden gehouden.

Neger- en Indianenslaven op Aruba

Indianentaal van Aruba omstreeks 1800 verdwenen

Door

Dr. JOHAN HARTOG

In tegenstelling tot wat men vroeger meende, weten wij thans dat de Indianen op Curacao feitelijk niet zó lang voor de Indianen van Aruba uitstierven. In 1795 blijken er op dat eiland nog wat oude echte Indianen te wonen. Op de overwal, Paraguaná, is de Indiaanse bevolking thans nog niet verdwenen. Volgens de overlevering zou op Aruba omstreeks 1862 de laatste Indiaan Nicolaas Pyclas bij Savaneta zijn overleden. Iets wat Van Meeteren rondweg een legende noemt, omdat elk bewijs ontbreekt. Hun taal, de oude Indiaanse taal van Aruba, daarentegen, moet reeds omstreeks 1800 zijn verdwenen. Nu kan men moeilijk aannemen, dat de taal verdwijnt en dat een laatste specimen van de Indianenbevolking meer dan een halve eeuw later sterft.

Huwelijk „bij het jaar"

Ds. Bosch, die omstreeks 1830 Aruba enkele malen bezocht en daarover een boek schreef, is bij het geven van historische data vaak bepaald onjuist, maar hij kenmerkt zich daarentegen als een scherp en vaak geestig waarnemer van het contemporaine. Hij verhaalt omstreeks 1830 hoe op Aruba Indianen, Blanken en Negerslaven „zelfs onder elkander trouwden, doch altijd bij de maand of bij het jaar, hoewel er voorbeelden zijn, dat de onderlinge huwelijksverbintenis het geheele leven door is in stand gebleven. Hierdoor verleerden zij allengs hunne oorspronkelijke taal, en namen die aan van de blanke inwoners, welke de Curaçaosche landtaal spraken." Alleen als ze dronken waren, spraken de Indianen in zijn tijd de oude Indianentaal nog wel eens, zegt de predikant erbij!

Men kan dus vaststellen, dat bij het begin der negentiende eeuw nog een vrij groot aantal Indianen op Aruba leefde, waar zij samen met de vrije kleurlingen, waarschijnlijk mestiezen of zambo's, onder een „Kapitein" en een „luitenant" van Indiaansen bloede stonden.

Overigens waren deze „kapiteins" en „luitenants" natuurlijk helemaal geen militairen, terwijl zelfs hun bemoeienissen met de Indianen summier waren. Ze hadden een heel andere taak dan hun naam zou doen verwachten. Zij waren namelijk belast met alles wat niet speciaal aan andere ambtenaren was opgedragen of voorbehouden, zoals het inventariseren der landseigendommen, schouw, ijk, burgerlijke stand, politie. Hun naam en titel droegen zij, omdat zij — ook op Bonaire, waar een soortgelijke functie voorkwam, hoewel daar toen practisch geen Indianen meer waren en op Aruba toch altijd nog vijfhonderd — „opzigt en directie" moesten houden „bij alle 's Lands werk, alwaar de Indianen, vrije lieden en andere Ingezetenen geëmployeerd zijn".

„Rode slaven"

Tenslotte leefden op Aruba nog een soort Indianen, die feitelijk slaven waren, een heel merkwaardige situatie dus, maar wat elders, o.a. in Suriname en op Curaçao ook wel voorkwam, z.g. rode slaven. Het waren Indianen van de overwal Paraguaná, waarmede de Arubianen veel contact hadden. De Arubianen voerden Indianen vandaar mee en hoewel een deel hunner ook weer teruggaat, schijnt het dat een zeker aantal mannen en vrouwen op Aruba wilde blijven, waar zij „voor eenen soberen kost en een enkel kleedingstuk de bezigheden van slaven verrigten". Ds. Bosch trof deze immigranten slaven van Indianenafkomst bij elk bezoek op Aruba weer aan. Hij zegt, dat het de lelijkste Indianen zijn, die hij waar dan ook in Amerika gezien heeft, „kort, dik, donkerkleurig, met geen aangename gezigtsomtrekken en zonder eenige uitdrukking op het gelaat; het schijnen wandelende vleesklompen te zijn". Uit ondervragingen door de predikant-schoolopziener bleek vaak, dat de sociale toestanden aan de overwal, waar voldoende vee was, zodanig waren, dat enkele rijken door middel van een soort lijfwacht, zich deze Indiaanse paria's van het lijf hielden, zodat ze het op Aruba in alle armoe nog beter hadden.

Negers op Aruba

Negers waren er in de negentiende eeuw, zoals hierboven vermeld, ook op Aruba woonachtig. Zij waren meestendeels slaven, deels vrijen.

Oudtijds werden geen spruiten van het zwarte ras op Aruba toegelaten, evenmin trouwens als blanke kolonisten, welke pas na 1800 zich mogen vestigen. In 1697 wonen op Aruba nog geen negers. Ook in 1758 worden ze nog niet gesignaleerd.

Maar ze moeten in elk geval reeds van het begin der negentiende eeuw af aanwezig zijn, want omstreeks 1850 was het een va et vient van slaven tussen Curaçao en Aruba. De manumissie nam echter eveneens toe en daardoor het aantal vrije kleurlingen. Sedert 1815 had de Raad van Policie het toezicht op de manumissie, teneinde te voorkomen, dat onbruikbare slaven werden vrij verklaard. Tevens diende hij om te verhinderen, dat de aan de manumissie verbonden kosten te hoog waren om er een veelvuldig gebruik van te maken. Het aantal vrije kleurlingen nam op Aruba van 1816 tot 1830 met ongeveer 50 % toe. Teneinde de manumissie te bevorderen, werden de kosten ervan op Aruba tenslotte geheel afgeschaft. Bij de vrijverklaring medio 1863 kregen op Aruba 474 particuliere slaven, alsmede 6 gouvernementsslaven de vrijheid (op 31 December voorafgaande waren er 456 genoteerd. Voor elke slaaf, die recht op manumissie had, werd op Aruba (evenals op de andere eilanden, behalve Sint Maarten) 30 gulden per persoon vergoed door de Nederlandse regering; voor andere particuliere slaven 300 gulden per persoon en de Gouvernementsslaven werden vanzelfsprekend zonder meer vrijgelaten.

Aan allen die blijken van medeleven hebben betoond gedurende de ziekte bij en na het overlijden van

Mevr. Anthonette Lucia Palm-Hoevertsz,

zeggen de familieleden hartelijk dank. In het bijzonder aan dr. G. J. J. van der Bijl voor zijn liefdevolle behandeling.

De familie Palm

Aruba, 14 Januari 1952.

NA DE STATENVERTALING

Bijbelgenootschap kwam na 26 jaar gereed met geheel nieuwe vertaling

AMSTERDAM, Jan.: — Drie eeuwen na het verschijnen van de Statenvertaling in 1637 is vorig jaar de nieuwe complete bijbelvertaling in het Nederlands gereed gekomen. En de eerste oplaag van de nieuwe uitgave, 115.000 exemplaren, waarvan bij voorintekening reeds 70.000 waren verkocht, is nu ook klaar voor de verkoop. Deze nieuwe vertaling is van het Nederlands bijbelgenootschap. Ongeveer veertig professoren, predikanten en doctoren in de theilogie hebben er 26 jaar lang aan gearbeid. De nieuwe vertaling is aan de vertegenwoordigers der kerken aangeboden. De invoering ervan is een zaak van de kerken zelf. Aan de Koningin, Prins Bernhard en Prinses Wilhelmina is ook een exemplaar overhandigd.

In 1911 werd in het Bijbelgenootschap de vraag aan de orde gesteld, of het op de weg van het genootschap lag zelf een nieuwe bijbelvertaling ter hand te nemen. De tekst van de Statenvertaling, die het genootschap uitgaf en nog uitgeeft, moest telkens veranderd worden en herzien, en men vroeg zich af, of dit „lapwerk" wel verantwoord was. Op initiatief van ds P. Veen (Zutphen) en prof. dr A. van Veldhuizen (Groningen) werd de kwestie van een nieuwe vertaling met enkele personen besproken. Een commissie werd geformeerd, die contact opnam met het Bijbelgenootschap, dat er toen echter bezwaar tegen had de vertalingsarbeid te beginnen. Vijftien jaar later zond de afdeling Numansdorp een brief aan het hoofdbestuur met de vraag, waarom het Bijbelgenootschap voor het eigen vaderland niet deed, wat het wel liet doen voor (het toenmalige) Indië. Het antwoord op deze vraag was, dat in 1926 de algemene vergadering besloot dit grote werk ter hand te nemen. De Commissie voor het Nieuwe Testament begon haar arbeid in 1927 en was daarmede in Juni 1939 gereed. Van dit Nieuwe Testament, waarvan de eerste druk nog in dat jaar van de pers kwam, zijn nu reeds bijna een half millioen exemplaren verspreid. Voorzitter van deze commissie is prof. dr E. W. Grosheide (Vrije universiteit Amsterdam).

De commissie voor het Oude Testament begon in 1933 onder voorzitterschap van prof. dr H. Th. Obbink (Rijksuniversiteit Utrecht) (overleden) haar werk, dat in Juni van het afgelopen jaar voltooid werd onder voorzitterschap van prof. dr G. Ch. Aalders (Vrije universiteit, Amsterdam).

Waarom nieuwe vertaling?

Prof. Grosheide noemde tijdens een persconferentie drie redenen, die een nieuwe vertaling nodig maakten. Door de ontdekkingen in de laatste jaren van oude handschriften werd het mogelijk de oorspronkelijke tekst zeer dicht te benaderen. Zo verkreeg men door de vondst van rollen perkament en papyrus in de omgeving van de Dode Zee, vermoedelijk in de tweede eeuw voor Christus geschreven, de beschikking over een heel oude tekst van het boek Jesaja. Voorts is op taalkundig en historisch terrein zoveel nieuwe kennis vergaard, die de bijbelinhoud verheldert, waardoor een beter en juister vertaling mogelijk werd. En tenslotte is er de verandering, die het Nederlands sedert de 17e eeuw ondergaan heeft; zinsbouw en stijl veranderden, woorden van toen zijn nu onbekend, verdwenen of hebben een andere betekenis gekregen en zo meer. De vertaling van nu is er een, die begrijpelijk is voor de mens van de 20ste eeuw.

Dit jaar zal een tweede druk worden uitgegeven in een oplaag van 160.000. Voorts is het de bedoeling ook een uitgave in Braille te laten verschijnen. De Lutherse kerk heeft de nieuwe vertaling reeds aanvaard.

Reeds eerder heeft men getracht tot een nieuwe vertaling van de bijbel te geraken, doch dit stuitte af op de verdeeldheid der kerken. Het Nederlands Bijbelgenootschap was als interkerkelijke organisatie als enige in staat binnen zijn muren professoren en predikanten van allerlei richtingen te verenigen om samen een vertaling te maken, die aller vertrouwen zal kunnen winnen.

In plaats van Statenvertaling

De nieuwe vertaling — zo is de verwachting van het genootschap — zal op den duur de Statenvertaling kunnen vervangen. Zowel bij de vertaling van het Oude als van het Nieuwe Testament is gebruik gemaakt van hetgeen op dit gebied in de laatste jaren aan publicaties van verschillende zijden is verschenen. Toen het Nieuwe Testament gereed was, is aan alle kerken een proefdruk gezonden. De synode van de Nederlandse Hervormde en Gereformeerde Kerken en de Doopsgezinde Broederschap hebben toen commissies gevormd, die critiek op deze uitgave hebben verzameld en doorgegeven aan het genootschap. Ook uit andere kerken en van particulieren zijn op- en aanmerkingen binnengekomen. De commissie voor het Nieuwe Testament heeft deze critiek verwerkt en, waar nodig, wijzigingen in de vertaling aangebracht. En dezelfde handelwijze is ook gevolgd bij het Oude Testament. Niet altijd is het vertaalwerk op dezelfde wijze geschied, maar door de practijk kwam men tot de volgende bij de vertaling van het Oude Testament gebezigde methode.

Voor elk bijbelboek werden twee hoofdvertalers aangewezen, die elk afzonderlijk aan het werk gingen; als zij gereed waren, werd in overleg één proefvertaling samengesteld en ingeleverd bij de uit drie personen bestaande vaste commissie, die het ingezondene corrigeerde. Hiervan werd dan een eerste proefdruk ter perse gelegd. Deze werd vervolgens aan alle commissieleden gezonden en dan kon de plenaire commissie, bestaande uit alle vertalers, aan het werk gaan. Getracht werd een vertaling te vinden, die voor allen aannemelijk was. Hierin is men altijd geslaagd. In grote eensgezindheid is het werk tot stand gekomen. De op deze wijze gereed gekomen bijbelboeken werden dan in een tweede proefdruk uitgegeven, die ter behandeling aan de leescommissie werd gezonden. Deze laatste commissie bestond uit een deel der plenaire, aangevuld met een aantal letterkundigen, die taal en stijl beoordeelden. En dan kon tenslotte een derde proefdruk worden gemaakt, die na revisie en correctie naar de drukker ging.

Tukker's Sportkroniek

(Vervolg van pag. 1)

de bankiers te veel door het midden gespeeld. Enige malen is het Roggeveen die met verre trappen naar de vleugels daarin verandering tracht te brengen, doch zonder gunstig gevolg. De strijd is juist 8 minuten oud als de Mercurius rechtsbuiten "King" de bal toegespeeld krijgt. Op zeer handige wijze ontdoet deze prof zich van speciaal voor hem gestelde bewakers en nog geen twee seconden later is het 1—0 voor de handel. Deze tegenslag is voor de mannen van de bank aanleiding er een schepje bij op te zetten. Er ontstaat dan een druk op de Mercuriusveste doch keeper Voeks is op zijn post. De strijd is ongeveer een kwartier oud als bij een der HBU-aanvallen een der Mercuriusspelers de bal, binnen de gevaarlijke zone, met de hand speelt... strafschop... even later een schot... en de stand is gelijk. 1—1.

Hierna wordt het spel wat harder doch het blijft haar sportieve karakter behouden. Even voor de rust veroorzaakt een der H.B.Uers op ongeveer 25 meter van het doel een vrije schop. Rechtsbuiten King plaatst zich achter het leer en met een geweldig hard schot, boven in de rechterhoek, brengt hij de stand op 2—1. Met deze Mercuriusvoorsprong gaat de rust in.

In de tweede helft wederom het zelfde spel. Enthousiast en snel bij de H.B.U. doch te kort en teveel door het midden; een technisch en wat rustiger spel bij de handel met goed afwisselende aanvallen over de vleugels. Na ongeveer 15 minuten, als het spel wat te fors begint te worden, grijpt de scheidsrechter af en toe in en enige vrije schoppen zijn hiervan het gevolg. Hard zwoegen de H.B.Uers voor de gelijkmaker. Het gelukt niet. Slot en zijn mannen zijn op zijn best en door tactisch spel weten zij herhaaldelijk het gevaar te keren.

De zwervende middenhalf Karduks speelt in deze periode van H.B.U. overwicht een zeer goede partij en het is grotendeels ook door zijn doortastend spel dat de gelijkmaker uitbleef. Geleidelijk werken de Mercurianen zich los en ondernemen weer meerdere aanvallen op het H.B.U. doel. Kort voor het einde is het de rechtsbuiten King die na 'n snelle ren langs de lijn keurig de bal naar de vrijlopende P. Lacle plaatst die op zijn beurt met een hard en laag schot de stand op 3-1 brengt. Wel trachtten de H.B.Uers nog de achterstand in te lopen, doch het gelukte niet meer. Het einde van deze aantrekkelijke en harde strijd komt met een 3—1 overwinning voor Mercurius.

— Voor het eerst zal het mechanische brein worden ingeschakeld bij het bijbelonderzoek. De installatie van de Amerikaanse Harvard universiteit zal een honderdtal manuscripten betreffende het Evangelie van Lucas vergelijken. De machine zal alle toevoegingen, weglatingen en verschillen in spelling registreren.

In het kort

— Demonstranten, die vissers en de „actiegroep van Helgoland" vertegenwoordigen, hebben op de „Grosser Knechtsand"-zandbank nabij Cuxhaven met een fakkel, die van Helgoland daarheen was gebracht, een vuur ontstoken, dat volgens een door hen aangenomen resolutie zal blijven branden, totdat het voorstel om de zandbank in plaats van Helgoland als bombardementsdoel der Britse vliegtuigen te gebruiken, is ingetrokken.

— Radio-Praag deelt mede, dat de bekende Skoda-fabrieken zijn herdoopt in Lenin-fabrieken.

— In 1950 hebben 7.033 buitenlanders het Britse staatsburgerschap gekregen, onder wie 562 Russen, 683 Duitsers en 570 Oostenrijkers.

— Volgens het Westduitse ministerie van financiën heeft de Westduitse schatkist in 1951 tengevolge van smokkelarij ongeveer 400 millioen Mark aan inkomsten gederfd tegen ongeveer 800 millioen Mark in het jaar daarvoor.

— Het Westduitse kabinet heeft een wetsontwerp voor de bestrijding van geslachtsziekten goedgekeurd. Een woordvoerder van het ministerie van binnenlandse zaken deelde mee, dat thans 0,24 % van de bevolking aan deze ziekten lijdt tegen 0,60 % in 1946.

— André Cornu, de Franse staatssecretaris voor schone kunsten, heeft een beroep gedaan op alle Franse mannen en vrouwen om één pakje sigaretten minder te roken en het uitgespaarde bedrag te bestemmen voor de restauratie van het paleis van Versailles, waarvan de kosten geraamd worden op vijf milliard francs of ongeveer 100 francs per hoofd van de Franse bevolking.

— Dezer dagen heeft de voormalige Amerikaanse president Herbert Hoover in Boston verklaard, dat, als de departementen van de Amerikaanse regering niet „grondig gezuiverd zouden worden, de Verenigde Staten evenals de grote rijken uit het verleden, zouden verzwakken en ondergaan."

— In de thermo-electrische centrale van Dieppedale-Croisset bij Rouen is een turbine ontploft, doordat zij 3.500 toeren inplaats van 3.000 toeren maakte. Brokstukken van honderd kilo vlogen tientallen meters in het rond. De dienstdoende technicus wist op tijd te ontkomen.

— Dezer dagen zijn in Canton, onmiddellijk na een terechtzitting, die door ruim 2000 personen werd bijgewoond, tien Chinese „verraders", bandieten en grootgrondbezitters" terecht gesteld, aldus te Hongkong ontvangen officiële communistische persberichten.